

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2019

Niet vermelden co-auteurs en -onderzoekers in publicaties en subsidieaanvragen

Universiteit Leiden

Onderwerp: Opdracht van het College van Bestuur inzake handelwijze bij indienen van subsidieaanvragen en werkwijze in algemene zin.

Samenvatting advies CWI d.d. 11 januari 2019:

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Leiden (hierna: de Commissie) was in deze procedure als volgt samengesteld:

...
...

Het ontstaan en verloop van de procedure

In ...<datum>... heeft het College van Bestuur een ...<rapport>... ontvangen. In dit rapport werd het werkklimaat beschreven van ...<naam instituut>... van de ...<naam faculteit>.... Hierin is een aantal zaken beschreven die aangemerkt zouden kunnen worden als inbreuk op de wetenschappelijke integriteit, waaronder de handelwijze van Beklaagde bij het indienen van subsidieaanvragen.

Naar aanleiding van het onderzoeksrapport van ...<naam>... is hem verzocht in meer detail te rapporteren over mogelijke schendingen van de wetenschappelijke integriteit door Beklaagde . Dit heeft geleid tot een dossier (hierna aangeduid als 'de map') met ...<aantal>... genummerde meldingen. Dit dossier is ter hand gesteld aan het College van Bestuur. Op ...<datum>... heeft het College van Bestuur een onderzoeksopdracht gegeven aan de Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Leiden en LUMC (de Commissie).

Op ...<datum>... heeft het College van Bestuur de raadsman van Beklaagde per brief op de hoogte gesteld van de onderzoeksopdracht. Tevens is het dossier met meldingen aan hem verstrekt. Op ...<datum>... en ...<datum>... heeft de raadsman de Commissie er per brief op gewezen dat het College van Bestuur in de brief van ...<datum>... heeft verzocht niet over de zaak in de openbaarheid te treden. De raadsman merkte op dat Beklaagde recent was benaderd door de pers met het verzoek te reageren op een voor Beklaagde onbekend rapport van ...<naam>.... De raadsman concludeerde hieruit dat de geheimhouding door de universiteit ten onrechte niet in acht was genomen en verzocht de Commissie de behandeling, met toepassing van artikel 2.4 van de Klachtenregeling, te staken. Op ...<datum>... heeft de Commissie geantwoord dat niet is aangetoond dat de universiteit de

vertrouwelijkheid heeft geschonden, en dat bovendien artikel 2.4 geen dwingend voorschrift is, zodat de procedure kan worden voortgezet.

De Commissie heeft op ...<datum>... de decaan van de ...<naam faculteit>... verzocht nadere informatie te verstrekken over een vijftal subsidies, te weten (1) ...<subsidie 1>..., (2) ...<subsidie 2>..., (3) ...<subsidie 3>..., (4) ...<subsidie 4>... en (5) ...<subsidie 5>..., genoemd in e-mail ...<datum>.... De Commissie heeft gevraagd om gegevens over de besteding van de bedragen en de ten laste van de subsidies aangestelde individuen. Op ...<datum>... heeft de Commissie een aantal documenten van de decaan ontvangen.

Op ...<datum>... is Beklaagde door de Commissie per brief medegedeeld dat het dossier vragen omtrent schending van wetenschappelijke integriteit oproept, die voor behandeling door de Commissie in aanmerking komen. Beklaagde is nader geïnformeerd over de procedure en heeft de documenten ontvangen die de Commissie op ...<datum>... had gekregen. Tevens is Beklaagde opgeroepen voor een hoorzitting op ...<datum>....

Op ...<datum>... heeft de raadsman een reactie gestuurd.

Op ...<datum>... heeft de Commissie een hoorzitting gehouden. Beklaagde is hierbij tezamen met de raadsman verschenen. In deze hoorzitting stond de eerste onderzoeksvraag centraal; de handelwijze van Beklaagde bij het indienen van subsidieaanvragen zoals beschreven in de e-mail van ...<datum>.... Daarbij is voornamelijk gesproken over meldingen met randnummers ...<nummer>...-...<nummer>... in de map. Tijdens de zitting heeft Beklaagde documenten overgelegd over een aantal subsidie aanvragen.

Op ...<datum>... heeft de raadsman een reactie gegeven op de hoorzitting en een aantal documenten gestuurd, waaronder de reactie van Beklaagde op meldingen ...<nummer>...-...<nummer>....

Op ...<datum>... is het verslag van de hoorzitting aan Beklaagde verzonden.

Op ...<datum>... heeft de raadsman een reactie gegeven op het verslag, alsmede een aantal aanvullende documenten gestuurd.

Op ...<datum>... heeft de Commissie een hoorzitting gehouden. Beklaagde is hierbij tezamen met de raadsman verschenen. In deze hoorzitting stond de tweede onderzoeksvraag centraal: hoe verhouden de overige gedragingen van Beklaagde, zoals beschreven in het dossier, zich ten opzichte van de geldende eisen van wetenschappelijke integriteit?

Op ...<datum>... is het verslag van de tweede hoorzitting aan Beklaagde toegezonden.

Op ...<datum>... heeft de raadsman hierop schriftelijk gereageerd, met daarbij als bijlage een door Beklaagde becommentarieerd verslag.

Onderzoeksopdracht

De onderzoeksopdrachten van het College van Bestuur aan de Commissie luiden als volgt:

1. Hoe verhoudt de handelwijze van Beklaagde bij het indienen van subsidieaanvragen zoals beschreven in de e-mail van ...<datum>... aan de promovenda zich ten opzichte van de wetenschappelijke integriteit?
2. Hoe verhouden de overige gedragingen van Beklaagde, zoals beschreven in het dossier, zich ten opzichte van de geldende eisen van wetenschappelijke integriteit?

Dossier en werkwijze

De ...<aantal>... meldingen in de map zijn op verzoek van ...<naam>... samengesteld door een aantal medewerkers van de ...<naam instituut>...binnen de ...<naam groep>...waar Beklaagde als ...<functie>... was aangesteld. Gezien de omvang van het dossier en de twee onderzoeksopdrachten is het horen van Beklaagde in twee hoorzitting gebeurd. Tijdens de eerste zitting is de onderzoeksopdracht over het aanvragen van subsidies aan bod gekomen. Dit betreft nummers ...<nummer>...-...<nummer>... in het dossier.

Voor de tweede, meer algemene onderzoeksopdracht, is een aantal meldingen geselecteerd die naar oordeel van de Commissie voor behandeling in aanmerking komt. Daarbij is bekeken welke meldingen evident betrekking hebben op de wetenschappelijke integriteit en daarbij geconcretiseerd en onderbouwd zijn.

De overige meldingen zijn door de Commissie niet verder onderzocht. Deze meldingen betroffen geen handeling met betrekking tot de wetenschappelijke integriteit, waren onvoldoende onderbouwd of waren van onvoldoende belang om voor verdere behandeling in aanmerking te komen.

Gedurende het onderzoek heeft de Commissie gesproken met een vijftal (voormalig) medewerkers die binnen de ...<naam groep>...zijn of waren aangesteld. Deze medewerkers werden uitgenodigd om nadere informatie te verschaffen en vragen te beantwoorden zodat door de Commissie een beter inzicht in de meldingen en de achtergrond daarvan kon worden verkregen. Deze gesprekken waren vertrouwelijk, de verklaringen dienen daarom niet als bewijs.

De Commissie heeft bij ...<naam organisatie>... de definitieve versie van een bij ...<naam organisatie>...ingediende subsidieaanvraag opgevraagd, en heeft deze ontvangen. Beklaagde is hiervan op ...<datum>... op de hoogte gesteld.

Juridisch kader

In artikel 1 van de Klachtregeling wetenschappelijke integriteit Universiteit Leiden & Leids Universitair Medisch Centrum (hierna: de Klachtenregeling) is schending van de wetenschappelijke integriteit als volgt gedefinieerd: "Handelen of nalaten in strijd met de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening alsmede, voor zover het betreft een Medewerker van LUMC, de researchcode LUMC."

In artikel 5 van de Klachtenregeling zijn de taken van de Commissie beschreven:

5.1. De Commissie onderzoekt Klachten en brengt daarover advies uit aan het Bestuur. Indien de Klacht betrekking heeft op een lid van het Bestuur brengt de commissie advies uit aan de Raad van Toezicht. De Raad van Toezicht oefent in dat geval de bevoegdheden van artikel 10 uit.

5.2. De Commissie doet tevens op verzoek van het Bestuur onderzoek naar vermoede inbreuken op de wetenschappelijke integriteit. Hierop zijn de artikelen 6, 8, 9 en 10 van deze Klachtregeling van toepassing.

In de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening 2014 (VSNU) is onder meer het volgende opgenomen:

Preambule [...]

2. De code heeft als uitgangspunt de bestuurlijk autonome universiteit die de academische vrijheid van de daarbinnen werkzame wetenschapsbeoefenaren garandeert. De universiteit draagt de verantwoordelijkheid om die vrijheid te bevorderen binnen de kaders van de vastgelegde onderwijs- en onderzoeksprogramma's.

3. De code heeft tegelijkertijd als uitgangspunt dat een universiteit een samenwerkingsverband is van diverse partijen. De belanghebbenden bij correcte wetenschapsbeoefening zijn zowel de wetenschapsbeoefenaren en aankomende wetenschapsbeoefenaren zoals studenten en promovendi, als de afnemers van het onderzoek en de valorisatie, dus de overheid, maatschappelijke organisaties, het bedrijfsleven, financiers en gebruikers. Integer handelen door iedere wetenschapsbeoefenaar is een essentiële voorwaarde voor het stellen van vertrouwen in de wetenschap door al deze belanghebbenden. Integer handelen is het fundament waarop goede en betrouwbare wetenschapsbeoefening rust. [...]

Principes en Uitwerkingen

1. Eerlijkheid en zorgvuldigheid

Principe: Wetenschapsbeoefenaren zijn eerlijk en openhartig over hun onderzoek en over de toepassingen ervan. Wetenschappelijke activiteiten geschieden met zorgvuldigheid. Prestatiedruk mag daaraan geen afbreuk doen. [...]

1.4. Auteurschap wordt erkend. In het vakgebied gebruikelijke regels worden daarbij nageleefd.

Beoordeling onderzoeksoopdracht 1

Hoe verhoudt de handelwijze van Beklaagde bij het indienen van subsidieaanvragen zoals beschreven in de e-mail van ...<datum>... aan de promovenda ten opzichte van de wetenschappelijke integriteit?

De Commissie zag zich bij de behandeling van deze onderzoeksoopdracht als eerste voor de vraag gesteld of subsidieaanvragen onder de wetenschappelijke integriteit vallen. Deze zijn een uiting van een originele wetenschappelijke gedachte die naar buiten wordt gebracht, zij het in beperkte kring. Er is consensus dat ideeën uit een subsidieaanvraag van een ander niet mogen worden overgenomen, m.a.w. er wordt algemeen erkend dat er sprake is van intellectueel eigendom, en het auteurschap

geeft, onder meer, weer wie de eigenaars zijn. Daarom kunnen subsidies-aanvragen als wetenschappelijk werk worden beschouwd, en de aanvragers als auteurs. Ook in de waardering van wetenschappelijk werk, bijvoorbeeld voor promoties en prijzen, spelen auteurschappen van gepubliceerde artikelen of toegekende subsidies een vergelijkbare rol. Dit impliceert dat bij het ten onrechte weglaten van namen bij artikelen of subsidieaanvragen schade aan een academische loopbaan kan worden gedaan. Hierbij moet, evenals bij publicaties, wel rekening gehouden worden met speciale voorwaarden van een aanvraag, zoals aantal aanvragers of hun functie.

Wanneer wordt gekeken naar de opsomming van gedrag dat minimaal onder de reikwijdte van de klachtregeling valt, gaat deze onderzoeksopdracht over 'het bewust weglaten van auteurs of het zich ten onrechte doen opvoeren als auteur'. In de Gedragscode VSNU is dit in artikel 1.4 omschreven als het erkennen van auteurschap, waarbij de in het vakgebied gebruikelijke regels worden nageleefd.

Beklaagde heeft in een e-mail van ...<datum>..., naar aanleiding van een discussie met een junior-medewerker (...<aanstelling>...) die verzocht op een aanvraag vermeld te worden, geschreven dat Beklaagde het al dan niet vermelden van aanvragers doet afhangen van de kansen op de subsidie. Deze melding heeft in het dossier randnummer ...<nummer>... gekregen. De inhoud van de e-mail is als volgt:

Beste [naam medewerker 1]

Ik zit wat verbaasd je mail te lezen. Misschien moeten we het er binnenkort een keer over hebben hoe het in het wetenschapsbedrijf werkt. Ik schrijf voortdurend aanvragen en zet daar soms mijn eigen en soms andere namen op. Het gaat erom wat de kansen verhoogt. Een paar recente voorbeelden. Een maand terug heb ik een ...<naam organisatie>... subsidie binnengehaald, het idee ervoor is van mij en ik heb de aanvraag ook geschreven maar mijn naam komt niet op de aanvraag voor. En dat was in dit geval een goede keus want het geld is inmiddels binnen. Ik heb in december ook een subsidie van ...<naam organisatie>...binnengehaald. En daar juist wel mijn naam opgevoerd want dat is voorwaarde voor de stichting. Ik bekijk steeds wat strategisch het beste is en dat ga ik hier ook doen. Waarschijnlijk moet de aanvrager een vaste medewerker zijn en het kan zelfs zijn dat ik [naam medewerker 2] of [naam medewerker 3] ga opvoeren hoewel ze er niets mee van doen hebben en zullen hebben.

Beklaagde heeft in de hoorzitting verklaard dat ...<Beklaagde>... het eens is met de stelling dat de inhoud van de mail verwerpelijk is, maar stelde dat de e-mail is geschreven toen ...<Beklaagde>... hevig geëmotioneerd was, en dat deze e-mail daarom geen juiste weergave van de werkelijkheid was.

De Commissie heeft in de gesprekken de medewerkers gevraagd naar de handelwijze die in de mail wordt beschreven. In alle reacties werd hetzelfde beeld geschetst, nl. dat van een instrumenteel hanteren van auteurschap bij het indienen van aanvragen. In de diverse hoorzittingen werd bevestigd dat het voorkwam dat

een medewerker op een aanvraag werd opgevoerd als onderzoeker en ook het onderzoek uitvoerde, maar dat deze geen gelden ontving uit de subsidie en ook niet op een andere wijze werd gecompenseerd. Ook werd bevestigd dat er een aanvraag was ingediend (...<naam programma>...) die vrijwel geheel door Beklaagde was geschreven, maar waar de naam van een (junior) medewerker werd opgevoerd. Deze aanvraag kon niet door Beklaagde zelf worden ingediend, omdat ...<Beklaagde>... niet voldeed aan de voorwaarden die de subsidieverstrekker stelde aan de aanvrager.

De handelswijze van onterecht vermelden of niet vermelden van namen bij subsidieaanvragen past ook bij het beeld dat oprijst uit het beleid rond auteurschappen op artikelen, waarop bij de tweede onderzoeksvraag nader wordt ingegaan.

De commissie acht een dergelijke handelswijze in strijd met de wetenschappelijke integriteit. Allereerst heeft Beklaagde niet weersproken dat de e-mail door ...<Beklaagde>... is geschreven en verstuurd. De commissie acht het verweer van Beklaagde dat de e-mail in hevige emotie zou zijn geschreven, onaannemelijk. Behalve verbazing bevat de e-mail geen enkele aanwijzing voor emotie, benevens de neerbuigende toon. Daar komt bij dat niet is gebleken dat Beklaagde de inhoud of strekking van de e-mail op een later moment heeft genuanceerd of ontkracht. Een verzwarende factor vindt de Commissie het berekenende aspect, waarbij de vermelde namen zodanig gekozen werden dat de kans op subsidiëring toe zou nemen, zonder deze personen werkelijk te betrekken. Dit geldt specifiek voor subsidie-aanvragen, en minder voor te publiceren manuscripten, waarbij de laatste inhoudelijk beoordeeld worden, terwijl bij subsidieaanvragen de persoon van de aanvrager wordt meegewogen. Dit is in vele gevallen expliciet, bijvoorbeeld waar een subsidieprogramma alleen open staat voor individuen onder een bepaalde leeftijd of van een bepaalde wetenschappelijke graad of functie, of waar gevraagd wordt naar het 'track-record' van de aanvrager of groep. Dit impliceert dat een berekenende handelswijze, aangezien subsidies competitief worden toegekend, ook andere aanvragers benadeelt. De commissie herkent een dergelijke handelswijze niet als behorend tot het gewone wetenschappelijk bedrijf.

Beoordeling onderzoeksoopdracht 2

Hoe verhouden de overige gedragingen van Beklaagde, zoals beschreven in het dossier, zich ten opzichte van de geldende eisen van wetenschappelijke integriteit?

Alle meldingen in de map zijn door de Commissie beoordeeld, en welke een mogelijke inbreuk op de wetenschappelijke integriteit beschreven, zijn nader onderzocht. Deze zijn tijdens de hoorzittingen voorgelegd aan de medewerkers en aan Beklaagde. De meldingen zijn hieronder gegroepeerd naar drie onderwerpen en voorzien van een korte omschrijving.

A. Ontnemen van auteurschap in gevallen waar een significante bijdrage is geleverd of geven van auteurschap waarin geen significante bijdrage is geleverd:

Melding ...<nummer a>...

Medewerker A staat wel vermeld als auteur op de bij een tijdschrift ingediende eerste versie, maar niet op het uiteindelijk gepubliceerde artikel. In de toelichting die is opgenomen in de map, wordt gesteld dat de medewerker substantiële bijdragen aan het werk geleverd had, zowel praktisch (data coderen) als in het schrijven.

Melding ...<nummer b>...

Medewerker B staat op een eerdere versie van een artikel, maar wordt bij artikelen die hierop zijn gebaseerd niet meer vermeld. In de toelichting in de map wordt gesteld dat medewerker B hier wel aan bijgedragen heeft. Uiteindelijk is het materiaal in drie artikelen vermeld, en op één daarvan staat medewerker B wel als auteur.

Melding ...<nummer c>...

Medewerker C stond op een eerdere, bij een tijdschrift ingediend manuscript, maar niet op een latere versie. Uiteindelijk is er een manuscript ingediend zonder dat medewerker C als auteur is vermeld.

Met betrekking tot A. overweegt de Commissie als volgt.

Voorliggende documenten en getuigenissen laten zien dat er auteurs ten onrechte zijn afgevoerd. Het beeld dat naar voren komt uit de map met meldingen en uit de gesprekken die zijn gevoerd met de medewerkers, is dat auteurs die een relevante bijdrage aan een manuscript hadden geleverd, gaandeweg op een zijspoor werden gezet. Dit leidde ertoe dat deze auteurs uiteindelijk niet meer als auteur werden genoemd. De Commissie heeft geconstateerd dat zowel medewerkers die een tekstuele bijdrage hadden geleverd, alsook medewerkers die hadden bijgedragen aan dataverzameling en analyses, niet werden genoemd op publicaties, hoewel hun bijdrage daar wel recht op zou geven.

Dit is een schending van de wetenschappelijke integriteit. Behalve dat deze handelwijze strijdig is met de gedragscode, en het vigerend beleid van wetenschappelijke tijdschriften, is ook van belang dat hiermee geen recht is gedaan aan de wetenschappelijke arbeid van medewerkers, en hun, gezien het belang van auteurschappen op een curriculum vitae, schade kan zijn berokkend in hun wetenschappelijke carrière.

Uit de verschillende hoorzittingen is het beeld naar voren gekomen van een autoritair geleide onderzoeksgroep, waarin overleg tussen medewerkers werd tegengewerkt, en wetenschappelijk debat en kritiek werden ontmoedigd zo niet krachtig afgekeurd, met een op willekeur en wisselende persoonlijke voorkeuren gebaseerd beleid. In een dergelijke context kan het promovendi en jonge gepromoveerde onderzoekers niet worden aangerekend dat zij erin toestemden als co-auteur op te treden ook al was dit mogelijk niet gerechtvaardigd. De commissie tilt, vanwege de mogelijke schade, ook zwaarder aan het ten onrechte weglaten dan opnemen van auteurs bij artikelen.

Het is de commissie niet duidelijk geworden waarom auteurs ten onrechte werden op- en afgevoerd, met name omdat het belang van vergroting van honoreringskansen afhankelijk van de op de aanvraag vermelde namen dat bij subsidie-aanvragen speelt, bij publicaties ontbreekt. Met andere woorden, er kan

zelfs geen berekenende reden een rol gespeeld hebben, behalve het bovenvermelde verdeel- en heersbeleid.

B. Indienen van artikelen en symposiabijdragen zonder (co- auteurs te informeren en/of indienen zonder dat de co-auteur in staat wordt gesteld op de inhoud te reageren:

Melding ...<nummer d>...

Beklaagde stuurt een symposiumvoorstel in met medewerker E als auteur zonder die medewerker daar vooraf over te informeren of in de gelegenheid te stellen daar inhoudelijk op te reageren. Medewerker E laat Beklaagde per e-mail weten dat ze dat niet op prijs stelt.

Melding ...<nummer e>...

Beklaagde heeft een symposiumvoorstel ingediend voor een internationaal congres (...<naam organisatie>...) en daarbij drie auteurs vermeld. Beklaagde heeft zichzelf als laatste auteur vermeld. De eerstgenoemde auteur is lid van ...<naam organisatie>... en heeft op basis daarvan de mogelijkheid om te spreken op het congres.

Beklaagde schrijft in een e-mail (...<datum>...) dat het de bedoeling is dat de als tweede genoemde auteur in plaats van de eerstgenoemde op het congres zal gaan spreken, ondanks dat hij geen lid is van ...<naam organisatie>.... Beklaagde zelf zal een andere presentatie geven.

Melding ...<nummer f>...

Beklaagde heeft het hoofdstuk geschreven voor een studieboek, waarbij Beklaagde de eigen naam én die van medewerker F als auteur heeft opgevoerd. Medewerker F was niet bij de totstandkoming betrokken, is niet vooraf in de gelegenheid gesteld inhoudelijk te reageren en was er niet van op de hoogte dat Beklaagde dit hoofdstuk heeft ingeleverd.

Bij B. is eenzelfde patroon te herkennen zoals bij A: manuscripten en symposiumbijdragen worden ingediend zonder de co-auteurs daarvan op de hoogte te stellen. Ook hierover hebben de medewerkers verklaard dat zij niet altijd op de hoogte waren van abstracts waarop zij werden vermeld en die voor symposia werden ingediend.

Naar het oordeel van de Commissie illustreert melding ...<nummer f>... tevens de werkwijze die bij onderzoeksopdracht 1 naar voren is gekomen, waarbij de regels voor subsidieaanvragen niet werden gevolgd. Uit de bij melding ...<nummer f>... gevoegde e-mail van ...<datum>... blijkt dat voor een bijdrage voor een symposium instrumenteel een andere auteursvolgorde werd ingediend dan passend zou zijn, en staat degene die het werk vooral deed, en zou presenteren, niet als eerste vermeld.

C. Wetenschappelijk werk van anderen gebruiken, maar aan hen daar niet de credits voor geven:

Melding ...<nummer g>...

Beklaagde heeft in een hoofdstuk van een studieboek twee figuren gebruikt die uit een eerder gepubliceerd artikel komen. Beklaagde was co-auteur van dat artikel. Bij een figuur zijn de assen verwisseld, maar het betreft dezelfde statistieken. Er is geen verwijzing naar het oorspronkelijke artikel van medewerker F opgenomen.

Melding ...<nummer h>...

In het hiervoor vermelde studieboek is door Beklaagde gebruik gemaakt van een figuur welke is ontleend aan een scriptie van medewerker G. Er is geen verwijzing opgenomen.

Ook bij C. komt naar voren dat degenen die substantieel werk verricht hadden geen erkenning kregen voor hun aandeel. Het betreft hier het gebruik van een figuur (grafiek), zonder dat daar op de gebruikelijke wijze erkenning, bv. door een referentie of dankwoord, voor werd gegeven aan de oorspronkelijke auteur (melding ...<nummer g>..., en ...<nummer h>...). Dit voorbeeld is op zichzelf staand van onvoldoende gewicht om aangemerkt te worden als een inbreuk op de wetenschappelijke integriteit, maar versterkt het beeld dat het werk van anderen niet voldoende publiek werd gemaakt, en hierdoor onzichtbaar bleef.

De handelswijze met betrekking tot subsidie-aanvragen, auteurschappen en congresinzendingen past bij omgangsvormen op de afdeling, die samen te vatten zijn als een onveilige werkomgeving met een verdeel- en heerscultuur. De commissie is vele voorbeelden tegengekomen die zij bestempelt als onfatsoenlijk gedrag. Dit is relevant, aangezien een dergelijke cultuur, waarin bijdragen niet erkend worden, waarin wetenschappelijk debat actief ontmoedigd wordt, en waar angst heerst, niet bevorderlijk is voor de kwaliteit van de wetenschap.

Aanbeveling en maatregelen

1. Het verdient aanbeveling om in een onveilige omgeving maatregelen ter verbetering nemen. Aangezien maatregelen zijn genomen, en beoordeling van de effectiviteit daarvan buiten de opdracht van de Commissie valt, doet de Commissie geen verdere suggesties.
2. De Commissie hecht eraan op te merken dat in dit gehele dossier de geëigende kanalen om mogelijke inbreuken op de wetenschappelijke integriteit vroegtijdig te signaleren, niet hebben gefunctioneerd.
3. Aangezien er bij dit dossier geen sprake is van klagers, maar wel van een aantal betrokkenen, adviseert de Commissie om haar advies ook ter beschikking te stellen aan de medewerkers van de groep van Beklaagde, alsmede aan relevante subsidiegevers, uitgevers, congresorganisatoren, en de huidige werkgever van Beklaagde.
4. De Commissie adviseert het rapport openbaar te maken.
5. De Commissie ziet geen reden te twijfelen aan de inhoudelijke integriteit van het wetenschappelijk werk, en er is derhalve geen reden tot aanbevelingen tot corrigenda of retracties.

Conclusie van de Commissie

Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie na behandeling van de twee onderzoeksvragen dat het handelen van Beklaagde niet heeft voldaan aan de eisen die gelden ten aanzien van de wetenschappelijke integriteit.

Aanvankelijk oordeel College van Bestuur d.d. 22 januari 2019:

Advies van CWI wordt overgenomen. Het College van Bestuur heeft daarbij overwogen dat "Omdat Beklaagde niet meer werkzaam is bij de Universiteit Leiden beschikt het College van Bestuur niet over instrumenten om maatregelen te treffen."

Definitief oordeel van het College van Bestuur d.d. 19 maart 2019:

Geen van de partijen heeft het LOWI verzocht advies uit te brengen over het oordeel van het College van Bestuur. Het College van Bestuur heeft op 19 maart 2019 het eerdere aanvankelijk oordeel definitief vastgesteld.